

VROUWENBELANGEN

Kinderspel.

„Klein Annetje zit met haar popje in de arm
En kust het en wiegt het zoo zacht,
En zingt met haar stemmetje helder en fijn:
't Is tijd om te slapen, lief poppetje-mijn,
Je gaat naar je bedje; goê nacht! goê nacht!”

Indien al iemand van mijn lezeressen Russisch verstaat en spreekt — laat ze dan toch maar niet probeeren, bovenstaand versje in die taal over te zetten. Ze zou er zeker niet door bij de regeering in de gunst komen.

De Sovjet-regeering heeft n.l. verboden, dat Russische kinderen met poppen spelen. Immers: dat spel is een nabootsing van het familieleven, dat de groote menschen leiden. Het kleine meisje voelt zich, al spelend, moeder. En allerlei instincten, die bij het moeder-zijn behooren, als: liefde tot het kind; liefde tot het eigen gezin; worden door dit spel gewekt. Maar dit is in strijd met de communistische beginselen en leeringen. In de communistische maatschappij is immers geen plaats voor het gezin! Henriette Roland-Holst sprak reeds de overtuiging uit, dat het gezin alleen in een kapitalistische maatschappij noodig is en dus bestaansrecht heeft. Wanneer de wereld zal zijn geworden „een nest van genooten,” bestaat er geen behoefte meer aan.

Ge vindt het kleinzielig, dat een regeering zich bemoeit met zoo iets kleins als het spel der kinderen. Erken liever, dat ze daar in Moskou wijze menschen hebben. En vraag u af, of ge zelf zoo wijs zijt.

Ik weet niet, of uw meisje van poppen houdt. Een feit is, dat niet ieder kind dit doet. En dat ze daarom toch later wel met kinderen op kunnen hebben.

Maar een feit is ook, dat het kinderspel invloed heeft op het kinderleven. En dat we daarom ook door het speelgoed, dat we onze kinderen geven, iets kunnen bijdragen tot hun vorming.

Is het daarom wel goed, dat de Teddybeer in heel veel gevallen de pop verdrongen heeft? Ik vind best, dat ze van dieren houden en dus ook met dieren spelen, maar laat de pop toch in eere blijven. Of moet ge van de communisten leeren, welk een invloed het spelen met poppen kan hebben op de vorming van het gemoedsleven van onze kinderen? Dan wist Käthe Krüse het beter. Zij maakt niet maar enkel poppen, dus speelgoed; ze wil daardoor opvoeden.

„Maar ik kan die dure Käthe-Krüse-poppen niet betalen,” zegt hier een moeder. Daar kan ik inkomen. Ge kunt echter een stevige pop heel goed zelf maken. Met een beetje oefening worden ze al gauw werkelijk aardig. En ze kunnen er tegen. Weet ge niet, hoe ge 't moet aanleggen, dan wil ik wel een patroon ervoor geven. Maar den kop zult ge moeten koopen. Er zijn heel aardige poppenkoppen verkrijgbaar. Ook verder kunt ge voor en met uw kinderen zoo heel veel speelgoed zelf maken, dat stevig is, en waar ze veel meer genot van hebben, dan van het klaar gekochte, juist omdat ze zelf meehelpen om het te vervaardigen. Een poppen- of kabouterhuis; een winkeltje; een speeltuin, enz. Ook hier wil ik belangstellenden wel verder inlichten.

Wanneer het besluit van de Sofjet-regeering uitwerkt, dat de Nederlandsche moeders, méér dan tot dusver, inzien de beteekenis van goed speelgoed voor de opvoeding van hun kind, zit er aan deze verkeerde actie van hen voor ons nog een goede kant.

J. M. W.-W.

410

„EEN GEWEMEL VAN LEVENDE ZIELEN”

DE BEWOORDINGEN, WAARIN HET scheppingsverhaal ons het geschapene van den vijfden dag omschrijft, en die in vs. 21 herhaald worden in dezer voege: „alle levende wremelende ziel,” wijzen er wel op, dat het een overvloedige rijkdom van visschen is, die „de wateren onder de aarde” bevolkt. Zoo was het ook des Scheppers bedoelen: „dat de wateren overvloediglijk voortbrengen.” Als wij nu bedenken, welk een gering aantal visschen algemeen bekend is, en dat de in aquariums aangebrachte visschen slechts een klein deel uitmaken van de bevolking der zeeën, omdat de waterlagen beneden 600 Meter nog veel te weinig doorzocht zijn, dan moeten we wel tot de slotsom komen, dat nog een belangrijk deel van de schoonheid der geschapen wezens aan ons oog onttrokken is. Wij spreken van schoonheid, en roepen allen, die het aquarium in den Amsterdamschen Artis, of den zeetuin der Molukken gezien hebben, op, om te getuigen, of het niet een onvergelykelijke pracht van kleuren en lijnen is, die de Almachtige in dit deel Zijner schepping ten toon spreidt. Doch niet alleen de pracht van het paradijs der zee, ook de wijsheid van Hem, die alle ding „naar zijn aard” schiep, wordt in deze wemelende wereld zoo treffend kenbaar.

Het is bekend, dat de druk van het water toeneemt, naarmate dieper lagen bereikt worden. Welnu, dien druk ondergaan ook de diepzeevisschen, en vooral de soorten, die tot 2000 en meer Meters diep leven. Zóó sterk is die druk, dat diepzeevisschen, snel naar boven gehaald, soms verminkt of gebarsten in de netten zijn gevonden, omdat ze niet zoo snel zich konden richten naar de vermindering van den druk.

Daar komt nog bij, dat er beneden 600 Meter nauwelijks en beneden 1000 Meter gansch geen licht meer door dringt. En zie, nu blijkt telkens, dat de diep levende visschen het vermogen bezitten om licht te verspreiden. Maar bovendien zijn die dieren die onder een druk van eenige honderden atmosferen moeten leven en zich bewegen in een temperatuur, die zich veelal om het nulpunt beweegt, *gewapend*. Want op zoo groote diepte groeit niets meer; de visschen zijn dus aangewezen op... visschen, en daar een visch het even onaangenaam vindt, in levenden lijve te worden verslonden als een mensch, verdedigt hij zich. De naam zwaardvisch zegt in dit verband genoeg en wie verleden jaar heeft geluisterd naar de toelichtingen van Soumokil bij zijn wondertuin van opgezette visschen uit den Indischen Archipel, zal met eerbied gedacht hebben aan de wijsheid, waarmee de Schepper elk dier heeft toegerust met de aan zijn vorm en wezen beantwoordende verdedigingsmiddelen.

Niet alleen Amsterdam, ook Batavia heeft een aquarium, doch pas sedert 1922; ik noem dit even, omdat er in ons land een expeditie wordt voorbereid, welke diepzee-onderzoekingen zal doen in onzen Archipel; in hoofdzaak is zij wel gericht op de samenstelling van het zeewater, de diepten en de stroomingen, maar toch ook zal de verborgen pracht der zee aan planten en dieren worden bestudeerd. En dan zal, naar bewonderaars van de zeebewoners hopen, nog menige ontdekking en vangst worden gedaan ter verrijking van wat reeds in de aquariums bijeen is.

V. D. M.

